

32003R1788

21.10.2003

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

L 270/123

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1788/2003**z dnia 29 września 2003 r.****ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 856/84 z dnia 31 marca 1984 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 804/68 w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽²⁾ wprowadziło od dnia 2 kwietnia 1984 r. dodatkowy system opłat wyrównawczych w tym sektorze. System ten został kilkakrotnie rozszerzony, w szczególności rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3950/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. ustanawiającym dodatkową opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych ⁽³⁾, a ostatnio na okres ubiegający z dniem 31 marca 2008 r. rozporządzeniem Rady (WE) nr 1256/1999 z dnia 17 maja 1999 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 3950/92 ustanawiające dodatkową opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych ⁽⁴⁾.
- (2) W celu wykorzystania nabytego doświadczenia, a także uproszczenia i wyjaśnienia systemu, rozporządzenie (EWG) nr 3950/92 powinno zostać uchylone, a zasady regulujące rozszerzony system powinny zostać ponownie uporządkowane i wyjaśnione.
- (3) Głównym celem systemu jest zmniejszenie zachwiania równowagi między popytem a podażą na rynku mleka i przetworów mlecznych oraz powstałych w jego wyniku nadwyżek strukturalnych, a tym samym osiągnięcie lepszej równowagi rynku. Dlatego system powinien być stosowany przez dalsze siedem kolejnych okresów dwunastomiesięcznych, począwszy od dnia 1 kwietnia 2008 r. Okresy te należy dodać do okresów już przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 3950/92.
- (4) Przyjęta w 1984 r. metoda, która polega na stosowaniu opłaty wyrównawczej do ilości mleka skupionego lub sprzedanego do bezpośredniej konsumpcji przekraczającej pewien próg gwarancji, powinna zostać zachowana. Ten próg gwarancji jest ustalany w stosunku do każdego Państwa Członkowskiego jako gwarantowana całkowita ilość dla referencyjnej zawartości tłuszczu w mleku.
- (5) Opłata wyrównawcza powinna zostać ustalona na poziomie odstrasającym i być wypłacana przez Państwa Członkowskie niezwłocznie po przekroczeniu krajowej ilości referencyjnej. Państwo Członkowskie powinno podzielić ciężar płatności między producentów, którzy przyczynili się do tego przekroczenia. Producenci muszą odpowiadać przed danym Państwem Członkowskim za wypłacenie swojego wkładu do opłaty wyrównawczej, ze względu na sam fakt przekroczenia dostępnej ilości.
- (6) Państwa Członkowskie płacą Sekcji Gwarancji EFOGR opłatę wyrównawczą odpowiadającą wysokości przekroczenia ich krajowej kwoty referencyjnej obniżonej o kwotę zryczałtowaną w wysokości 1 % w celu uwzględnienia przypadków upadłości lub definitywnej niezdolności niektórych producentów do wniesienia wkładu w wypłacenie należnej opłaty wyrównawczej.
- (7) Państwom Członkowskim należy zapewnić pewien czas na rozdzielenie należnej opłaty wyrównawczej między producentów oraz wypłacenie jej Sekcji Gwarancji EFOGR. Jeśli nie są w stanie dotrzymać ustalonego terminu, należy zapewnić, aby należne kwoty były dostępne w Sekcji Gwarancji EFOGR poprzez odliczenie ich od miesięcznych refundacji przyznawanych Państwom Członkowskim. Pociąga to za sobą odstępowanie od procedury ustanowionej w art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 2040/2000 z dnia 26 września 2000 r. w sprawie dyscypliny budżetowej ⁽⁵⁾.
- (8) Rozporządzenie (EWG) nr 3950/92 przewidywało rozróżnienie między dostawami a sprzedażą bezpośrednią. Doświadczenie wykazało, że administracja powinna zostać uproszczona poprzez ograniczenie dostaw do mleka pełnego i wyłączenie innych przetworów mlecznych. W związku z tym, sprzedaż bezpośrednia musi od tej pory obejmować sprzedaż i bezpośredni transfer mleka do konsumentów, a także sprzedaż i transfer innych przetworów mlecznych.
- (9) Dla każdej indywidualnej ilości referencyjnej dla dostaw powinien istnieć odpowiadający reprezentatywny wskaźnik zawartości tłuszczu ustalony w odniesieniu do istniejących i podlegających modyfikacji wskaźników zgodnie z zasadami, które należy określić. Należy ustanowić zasady w celu zapewnienia, aby różnica między średnią ważoną poszczególnych reprezentatywnych zawartości tłuszczu a odnośną krajową referencyjną zawartością tłuszczu pozostała minimalna.

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 5 czerwca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 90 z 1.4.1984, str. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 405 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2028/2002 (Dz.U. L 313 z 16.11.2002, str. 3).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 73.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 27.

- (10) Należy ustanowić uproszczoną procedurę w celu rozdzielania indywidualnych ilości referencyjnych między dostawy i sprzedaż bezpośrednią, przy jednoczesnym obowiązku udostępnienia Komisji informacji niezbędnych do dokonania tego przydziału i obliczenia opłaty. Przydział ten powinien być oparty na ilościach referencyjnych znajdujących się w posiadaniu producentów podczas dwunastomiesięcznego okresu zaczynającego się dnia 1 kwietnia 2003 r. Suma tych ilości przydzielonych producentom przez Państwa Członkowskie nie może przekraczać krajowych ilości referencyjnych. Krajowe ilości referencyjne należy ustanowić na jedenaście okresów, począwszy od dnia 1 kwietnia 2004 r., i przy uwzględnieniu różnych elementów poprzedniego systemu.
- (11) Niezbędne jest ustalenie sposobu, w jaki należy uwzględniać zawartość tłuszczu w mleku przy opracowywaniu ostatecznego zestawienia dostarczonych ilości. Należy podkreślić, że indywidualne korygowanie w dół zawartości tłuszczu w dostarczonym mleku lub rozdzielanie mleka na jego różne składniki nie może pod żadnym warunkiem spowodować odliczenia od opłaty wyrównawczej żadnej ilości przekraczającej zagwarantowaną całkowitą ilość w Państwie Członkowskim. Ponieważ odnośne ilości są nieznaczne, nie ma potrzeby uwzględniania zawartości tłuszczu przy sprzedaży bezpośredniej.
- (12) W celu zapewnienia, aby system działał skutecznie, wkład producentów do należnej opłaty wyrównawczej powinien być pobierany przez skupujących, którzy znajdują się w najlepszej sytuacji do przeprowadzania niezbędnych transakcji i dlatego należy udostępnić im środki mające zapewnić, by byli w stanie pobierać ten wkład. Natomiast każda pobrana kwota, która przekracza opłatę wyrównawczą należną od Państwa Członkowskiego, powinna zostać wykorzystana na finansowanie krajowych programów restrukturyzacji i/lub zwrócona niektórym kategoriom producentów lub tym producentom, którzy znajdują się w wyjątkowej sytuacji. Jednakże w przypadku gdy okazuje się, że Państwo Członkowskie nie musi wnieść opłaty wyrównawczej, wszelkie pobrane zaliczki powinny zostać zwrócone.
- (13) Doświadczenie wykazało, że wprowadzenie tego systemu zakłada istnienie rezerwy krajowej, która umożliwia producentom, w oparciu o kryteria obiektywne, uzyskanie dodatkowych ilości lub rozpoczęcie działalności nowym producentom, a także uzupełnienie wszystkich tych ilości, które, z jakichkolwiek przyczyn, nie są lub już dłużej nie są przydzielane indywidualnie. W celu umożliwienia Państwu Członkowskiemu reakcji na sytuacje szczególne, określone przez obiektywne kryteria, należy zezwolić na dokonywanie przydziałów do rezerwy krajowej poprzez liniową redukcję wszystkich ilości referencyjnych lub poprzez odliczenia od ostatecznego transferu tych ilości.
- (14) W celu zapewnienia, aby administracja systemu pozostała dostatecznie elastyczna, Państwa Członkowskie powinny być upoważnione do ponownego przydziału, na poziomie krajowym lub między skupujących, niewykorzystanych ilości referencyjnych pod koniec okresu.
- (15) Niepełne wykorzystanie ilości referencyjnych przez producentów może stanowić przeszkodę dla prawidłowego rozwoju produkcji mlecznej. W celu uniknięcia takich problemów Państwa Członkowskie powinny być w stanie zdecydować w przypadkach nieaktywności lub znacznego niewykorzystywania przez długi okres, że niewykorzystane ilości referencyjne należy przywrócić do rezerwy krajowej, aby następnie przydzielić je ponownie innym producentom. Jednakże trzeba przewidzieć przypadki, gdy producenci, którzy są tymczasowo niezdolni do produkcji, pragną wznowić produkcję.
- (16) Okazało się, że tymczasowy transfer części indywidualnych ilości referencyjnych w Państwach Członkowskich, które na niego zezwoliły, poprawił skuteczność systemu. Jednakże mechanizm ten nie powinien być wprowadzany, w przypadku gdy może być sprzeczny z tendencjami i dostosowaniami strukturalnymi; nie należy także lekceważyć wszelkich wynikłych trudności administracyjnych ani pozwalać byłym producentom, którzy zaniechali produkcji, na zachowanie ich kwot dłuższej niż przez okres ściśle wymagany do ich transferu na aktywnego producenta.
- (17) Kiedy system został wprowadzony w 1984 r., ustanowiono zasadę polegającą na tym, że jeśli gospodarstwo zostaje sprzedane, wydzierżawione lub przekazane drogą dziedziczenia, odpowiednia ilość referencyjna zostaje przeniesiona na nabywcę, dzierżawcę lub spadkobiercę wraz z odnośnymi gruntami. Zmiana tej pierwotnej decyzji nie byłaby właściwa. Jednakże przepisy krajowe, które mają na celu ochronę prawnie uzasadnionych interesów stron, powinny zostać wprowadzone we wszystkich przypadkach transferu, gdy strony nie osiągnęły porozumienia.
- (18) Aby kontynuować restrukturyzację produkcji mlecznej i poprawić stan środowiska, należy wprowadzić pewne wyjątki od zasady, że ilości referencyjne są powiązane z gospodarstwami, a Państwa Członkowskie powinny być upoważnione do stałego utrzymania opcji wprowadzenia krajowych lub regionalnych programów restrukturyzacji. Państwa Członkowskie powinny być także uprawnione do organizacji transferu ilości referencyjnych w sposób inny niż poprzez indywidualne transakcje między producentami.
- (19) Państwa Członkowskie powinny być upoważnione do umieszczania części przeniesionych ilości w rezerwie krajowej zgodnie z różnymi rodzajami transferu ilości referencyjnych i przy zastosowaniu obiektywnych kryteriów.
- (20) Doświadczenie z systemem dodatkowej opłaty wyrównawczej wykazało, że transfer ilości referencyjnych poprzez instytucje prawne takie jak dzierżawy, które niekoniecznie prowadzą do stałego przydziału beneficjentowi transferu danych ilości referencyjnych, może prowadzić do powstania dodatkowych kosztów w produkcji mlecznej, hamujących poprawę struktur produkcyjnych. W celu wzmocnienia regulującego efektu ilości referencyjnych dla rynku mleka i przetworów mlecznych Państwa Członkowskie powinny zostać upoważnione do przydzielania ilości referencyjnych, które zostały przeniesione na drodze dzierżawy lub porównywalnych środków prawnych do rezerwy krajowej, w celu ich redystrybucji, na podstawie obiektywnych kryteriów, producentom aktywnym, w szczególności tym, którzy korzystali z nich wcześniej. Państwa Członkowskie powinny mieć także prawo do organizacji transferu ilości referencyjnych za pomocą środków innych niż indywidualne transakcje między producentami.

(21) W celu uniknięcia wzrostu kosztów środków produkcji lub spowodowania nierównoprawnego traktowania, należy podkreślić, że podczas nabywania lub transferu kwot zakazana jest wszelka publiczna pomoc finansowa.

Artykuł 2

Oплата wyrównawcza

(22) Głównym celem opłaty wyrównawczej przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu jest uregulowanie i stabilizacja rynku przetworów mlecznych. Dlatego dochód pochodzący z tej opłaty wyrównawczej powinien zostać wykorzystany na finansowanie wydatków w sektorze mleka.

Opłatę wyrównawczą ustala się, za 100 kilogramów mleka, na 33,27 EUR dla okresu 2004/2005, na 30,91 EUR dla okresu 2005/2006, na 28,54 EUR dla okresu 2006/2007 oraz na 27,83 EUR dla okresu 2007/2008 i później.

(23) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 23 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾,

Artykuł 3

Płatność opłaty wyrównawczej

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

1. Dla 11 kolejnych dwunastomiesięcznych okresów (zwanym dalej „okresami dwunastomiesięcznymi”), począwszy od dnia 1 kwietnia 2004 r., niniejszym wprowadza się opłatę wyrównawczą (zwaną dalej „opłatą wyrównawczą”) na ilości mleka krowiego i inne przetwory mleczne wprowadzone do obrotu podczas danego okresu dwunastomiesięcznego przekraczające krajowe ilości referencyjne ustalone w załączniku I.

2. Ilości te zostają rozdzielone między producentów zgodnie z art. 6, z rozróżnieniem między dostawami a sprzedażą bezpośrednią określoną w art. 5. Każde przekroczenie krajowej ilości referencyjnej oraz wynikającej z niego opłaty wyrównawczej zostaje ustalone na poziomie krajowym w każdym Państwie Członkowskim, zgodnie z rozdziałem 3 i przy rozróżnieniu między dostawami a sprzedażą bezpośrednią.

3. Krajowe ilości referencyjne ustala się bez uszczerbku dla ewentualnej rewizji, przeprowadzonej w świetle ogólnej sytuacji na rynku i szczególnych warunków istniejących w niektórych Państwach Członkowskich.

1. Państwa Członkowskie ponoszą odpowiedzialność przed Wspólnotą za opłatę wyrównawczą wynikającą z przekroczenia krajowej ilości referencyjnej określonej w załączniku I, ustalonej na poziomie krajowym, oddzielnie dla dostaw i dla sprzedaży bezpośredniej, i do dnia 1 października po upływie danego okresu dwunastomiesięcznego wypłacają ją, w granicach 99 % należnej kwoty, Europejskiemu Funduszowi Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).

2. Jeśli opłata wyrównawcza przewidziana w ust. 1 nie została wpłacona przed upływem terminu wymagalności, Komisja, po konsultacji z Komitetem Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, odlicza kwotę równą niewpłaconej opłacie wyrównawczej od miesięcznych zaliczek na pokrycie wydatków poczynionych przez dane Państwo Członkowskie w rozumieniu art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽²⁾. Przed podjęciem decyzji Komisja ostrzega dane Państwo Członkowskie, które w ciągu tygodnia powiadamia o swoim stanowisku. Przepisów art. 14 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2040/2000 nie stosuje się.

3. Komisja ustala zasady stosowania niniejszego artykułu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 ust. 2.

Artykuł 4

Wkład producentów w należną opłatę wyrównawczą

Opłata wyrównawcza zostaje w całości rozdzielona, zgodnie z przepisami art. 10 i 12, między producentów, którzy przyczynili się do przekroczeń krajowych ilości referencyjnych określonych w art. 1 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 10 ust. 3 i art. 12 ust. 1 producenci ponoszą odpowiedzialność wobec Państwa Członkowskiego za wpłacenie swojego wkładu do należnej opłaty wyrównawczej, obliczonej zgodnie z przepisami rozdziału 3, ze względu na sam fakt przekroczenia swoich dostępnych ilości referencyjnych.

Artykuł 5

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „mleko” oznacza produkt udoju jednej lub więcej krów;
 - b) „inne przetwory mleczne” oznaczają wszelkie produkty inne niż mleko, w szczególności mleko odtłuszczone, śmietanę, masło, jogurt i ser; tam, gdzie to właściwe, produkty te zostają wymienione na „ekwiwalenty mleka” poprzez zastosowanie współczynników, które należy ustalić zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 ust. 2;
 - c) „producent” oznacza rolników określonych w art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i systemów wsparcia dla producentów niektórych upraw⁽¹⁾, którzy prowadzą gospodarstwo mieszczące się w obrębie terytorium geograficznego Państwa Członkowskiego, którzy produkują i wprowadzają do obrotu mleko albo przygotowują się do tego w bardzo bliskiej przyszłości;
 - d) „gospodarstwo” oznacza gospodarstwa określone w art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
 - e) „skupujący” oznacza przedsiębiorstwa lub grupy, które nabywają mleko od producentów:
 - aby poddać je skupowi, pakowaniu, przechowaniu, chłodzeniu i przetwarzaniu, łącznie z pracami objętymi umową,
 - aby je sprzedać jednemu lub kilku przedsiębiorstwom poddającym obróbkę lub przetworzeniu mleko lub inne przetwory mleczne.
- Jednakże każda grupa skupujących na tym samym obszarze geograficznym, która przeprowadza działania administracyjne i obrachunkowe niezbędne do zapłacenia opłaty wyrównawczej w imieniu swych członków, jest uznana za skupującego. Do celów stosowania pierwszego zdania niniejszego akapitu Grecja zostaje uznana za pojedynczy obszar geograficzny i może uznać urzędowy organ za grupę skupujących określoną powyżej;
- f) „dostawa” oznacza wszelkie dostawy mleka, wyłączając wszelkie przetwory mleczne, od producenta do skupującego, bez względu na to, czy transport jest przeprowadzony przez producenta, skupującego, przedsiębiorstwo przetwarzające lub poddające obróbkę takie produkty, czy też przez stronę trzecią;
 - g) „sprzedaż bezpośrednia” oznacza wszelką sprzedaż lub transfer mleka przez producenta bezpośrednio do konsumentów, a także wszelką sprzedaż lub transfer innych przetworów mlecznych dokonane przez producenta. Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2 i przy uwzględnieniu definicji „dostawy” podanej w lit. f) niniejszego artykułu, dostosować definicję „sprzedaż bezpośrednia” w celu zapewnienia, aby, w szczególności, żadna ilość mleka lub innych wprowadzanych do obrotu przetworów mlecznych nie została wyłączona z uzgodnień dotyczących opłaty wyrównawczej;
 - h) „obróć” oznacza dostawy mleka albo sprzedaż bezpośrednią mleka lub innych przetworów mlecznych;
 - i) „krajowa ilość referencyjna” oznacza ilość referencyjną ustaloną w załączniku I w odniesieniu do każdego Państwa Członkowskiego;
 - j) „indywidualna ilość referencyjna” oznacza ilość referencyjną producenta z dnia 1 kwietnia każdego dwunastomiesięcznego okresu;
 - k) „dostępna ilość referencyjna” oznacza ilość referencyjną dostępną dla producentów dnia 31 marca dwunastomiesięcznego okresu, dla którego obliczona jest opłata wyrównawcza, przy uwzględnieniu wszystkich transferów, sprzedaży, przeliczeń i tymczasowych zmian przydziałów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i mających miejsce podczas tego dwunastomiesięcznego okresu.

ROZDZIAŁ 2

PRZYDZIAŁ IŁOŚCI REFERENCYJNYCH

Artykuł 6

Indywidualne ilości referencyjne

1. Do dnia 1 czerwca 2004 r. Państwa Członkowskie ustanawiają indywidualne ilości referencyjne producentów na podstawie indywidualnej ilości referencyjnej lub indywidualnych ilości referencyjnych przydzielonych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3950/92 podczas dwunastomiesięcznego okresu zaczynającego się dnia 1 kwietnia 2003 r.
2. Producenci mogą otrzymać jedną lub dwie ilości referencyjne, jedną dla dostaw, a drugą dla sprzedaży. Ilości producenta mogą zostać przeliczone z jednej ilości referencyjnej na inną tylko przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, na należyście uzasadniony wniosek producenta.
3. W przypadku gdy producent dysponuje dwiema ilościami referencyjnymi, jego wkład do wszelkich należnych opłat wyrównawczych jest obliczany oddzielnie dla każdej ilości.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.

4. Część fińskiej krajowej ilości referencyjnej przydzielonej dostawom określonym w art. 1 może zostać zwiększona zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 ust. 2 w celu wyrównania ilości fińskim producentom SLOM do 200 000 ton. Ta rezerwa, która ma zostać przydzielona zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym, musi być wykorzystana wyłącznie w imieniu producentów, których prawo do ponownego podjęcia produkcji zostało naruszone w wyniku przystąpienia.

5. Indywidualne ilości referencyjne są zmieniane, tam gdzie jest to stosowne, dla każdego z odnośnych dwunastomiesięcznych okresów, tak aby w stosunku do każdego Państwa Członkowskiego suma indywidualnych ilości referencyjnych dla dostaw i dla sprzedaży bezpośredniej nie przekroczyła odpowiadającej części krajowej ilości referencyjnej dostosowanej zgodnie z art. 8, przy uwzględnieniu wszelkich redukcji dokonanych przy przydziale do rezerwy krajowej, określonej w art. 14.

Artykuł 7

Przydział ilości z rezerwy krajowej

Państwa Członkowskie przyjmują zasady dopuszczające przydzielenie producentom wszystkich lub części ilości z rezerwy krajowej, określonej w art. 14, na podstawie obiektywnych kryteriów, o których należy powiadomić Komisję.

ROZDZIAŁ 3

OBLICZANIE OPŁATY WYRÓWNAWCZEJ

Artykuł 8

Zarządzanie ilościami referencyjnymi

1. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 ust. 2, Komisja dostosowuje, w odniesieniu do każdego Państwa Członkowskiego i do każdego okresu, przed końcem tego okresu, podział krajowych ilości referencyjnych między „dostawy” a „sprzedaż bezpośrednią”, w świetle wnioskowanych przez producentów przeliczeń między indywidualnymi ilościami referencyjnymi dla dostaw i dla sprzedaży.

2. Państwa Członkowskie co roku przesyłają Komisji, według dat i zgodnie z zasadami, które należy ustalić zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 ust. 2, informacje niezbędne do:

- a) dokonania dostosowania określonego w ust. 1;
- b) obliczenia opłaty, która ma zostać przez nie wypłacona.

Artykuł 9

Zawartość tłuszczu

1. Każdemu producentowi przypisuje się referencyjną zawartość tłuszczu, którą należy stosować do indywidualnej ilości referencyjnej lub indywidualnych ilości referencyjnych przydzielonych temu producentowi.

2. Dla ilości referencyjnych przydzielonych producentom dnia 31 marca 2004 r., zgodnie z art. 6 ust. 1, zawartość określona w ust. 1 niniejszego artykułu jest taka sama jak referencyjna zawartość tłuszczu stosowana do tej ilości w tym dniu.

3. Ta zawartość zostaje zmieniona podczas przeliczenia określonego w art. 6 ust. 2 i w przypadku gdy ilości referencyjne zostają nabyte lub przeniesione, na podstawie zasad, które należy ustanowić zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2.

4. Dla nowych producentów dysponujących indywidualną ilością referencyjną dla całości dostaw z rezerwy krajowej zawartość tłuszczu zostaje ustalona zgodnie z zasadami określonymi w art. 23 ust. 2.

5. Indywidualna referencyjna zawartość tłuszczu określona w ust. 1 zostaje dostosowana, tam gdzie jest to stosowne, wraz z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i później, w miarę konieczności, z początkiem każdego dwunastomiesięcznego okresu, tak aby w odniesieniu do każdego Państwa Członkowskiego średnia ważona indywidualnych reprezentatywnych zawartości tłuszczu nie przekroczyła referencyjnej zawartości tłuszczu określonej w załączniku II o więcej niż 0,1 grama na kg.

Artykuł 10

Opłata wyrównawcza dla dostawy

1. W celu opracowania ostatecznego zestawienia opłat wyrównawczych ilości dostarczone przez każdego producenta zostają zwiększone lub obniżone, tak aby odzwierciedlały wszelkie różnice między rzeczywistą zawartością tłuszczu a referencyjną zawartość tłuszczu, przy zastosowaniu współczynników i na warunkach, które należy ustanowić zgodnie z art. 23 ust. 2.

2. W przypadku gdy na poziomie krajowym suma dostaw dostosowanych zgodnie z ust. 1 jest mniejsza niż dostawy wykonane w rzeczywistości, opłata wyrównawcza jest określona na podstawie tych ostatnich. W takich przypadkach każde dostosowanie w dół zostaje proporcjonalnie obniżone, tak aby suma dostosowanych dostaw odpowiadała dostawom wykonanym w rzeczywistości.

Jeśli suma dostaw dostosowanych zgodnie z ust. 1 jest większa niż ilość dostaw wykonanych w rzeczywistości, opłata wyrównawcza jest obliczana na podstawie tych pierwszych.

3. Wkład każdego producenta w wypłatę opłaty wyrównawczej zostaje ustanowiony w drodze decyzji danego Państwa Członkowskiego, wówczas gdy wszelkie niewykorzystane części krajowej ilości referencyjnej przydzielonej dostawom zostały lub nie zostały ponownie przydzielone i proporcjonalnie do indywidualnej ilości referencyjnej każdego producenta lub zgodnie z obiektywnymi kryteriami, które mają zostać ustalone przez Państwa Członkowskie:

- a) na poziomie krajowym na podstawie kwoty, o którą została przekroczona ilość referencyjna producenta, albo
- b) najpierw na poziomie skupującego, a później na poziomie krajowym, tam gdzie jest to stosowne.

Artykuł 11

Rola podmiotów skupujących

1. Skupujący są odpowiedzialni za pobieranie od producentów należnych opłat z tytułu opłaty wyrównawczej i wypłacają właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, przed datą i zgodnie z procedurą, które mają zostać ustanowione zgodnie z art. 23 ust. 2, kwotę tych wkładów odliczoną od ceny mleka wypłaconej producentom odpowiedzialnym za przekroczenie lub, jeżeli to nie wystarczy, pobraną za pomocą wszelkich innych właściwych środków.

2. W przypadku gdy skupujący zastępuje w całości lub w części co najmniej jednego ze skupujących, indywidualne ilości referencyjne, którymi dysponują producenci, są uwzględniane dla reszty trwającego dwunastomiesięcznego okresu, po odliczeniu ilości już dostarczonych oraz z uwzględnieniem ich zawartości tłuszczu. Te same przepisy stosują się, w przypadku gdy producent zmienia jednego skupującego na innego.

3. Jeśli podczas okresu referencyjnego ilości dostarczone przez producenta przekroczą dostępną dla tego producenta ilość referencyjną, odpowiednie Państwo Członkowskie może zdecydować, że skupujący odliczy część ceny mleka z którejkolwiek przekraczającej ilość referencyjną dostawy od danego producenta, w drodze zaliczki z tytułu wkładu producenta, zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustanowionymi przez Państwo Członkowskie. Państwo Członkowskie może dokonać szczególnych ustaleń w celu umożliwienia skupującemu odliczenia tej zaliczki, w przypadku gdy producenci prowadzą dostawy do kilku skupujących.

Artykuł 12

Opłata wyrównawcza dla sprzedaży bezpośredniej

1. W przypadku sprzedaży bezpośredniej wkład każdego producenta do opłaty wyrównawczej zostaje ustalony w drodze decyzji danego Państwa Członkowskiego i na właściwym poziomie terytorialnym lub na poziomie krajowym, wówczas gdy wszelkie niewykorzystane części krajowej ilości referencyjnej przydzielonej dla sprzedaży bezpośredniej zostały lub nie zostały ponownie przydzielone.

2. Jako podstawę do obliczenia wkładu producenta do należnej opłaty wyrównawczej Państwo Członkowskie ustanawiają całkowitą ilość mleka sprzedanego, przekazanego lub

wykorzystanego do produkcji przetworów mlecznych sprzedanych lub przekazanych przy zastosowaniu kryteriów ustalonych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 ust. 2.

3. Do celów opracowania ostatecznego zestawienia opłat wyrównawczych nie uwzględnia się żadnych poprawek wniesionych w związku z zawartością tłuszczu.

4. Termin wniesienia opłaty wyrównawczej i sposób, w jaki musi ona zostać wypłacona na rzecz właściwego organu Państwa Członkowskiego, zostają ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 ust. 2.

ROZDZIAŁ 4

ZARZĄDZANIE OPŁATĄ WYRÓWNAWCZĄ

Artykuł 13

Nadpłaty lub kwoty niewpłacone

1. Jeśli, w przypadku dostaw lub sprzedaży bezpośredniej, opłata wyrównawcza okaże się wymagalna, a wkład pobrany od producentów jest większy niż opłata wyrównawcza, Państwo Członkowskie może:

- a) częściowo lub całkowicie wykorzystać nadwyżkę do finansowania środków określonych w art. 18 ust. 1 lit. a) i/lub
- b) częściowo lub całkowicie rozdzielić ją między producentów, którym przysługuje kategoria pierwszeństwa ustanowiona przez Państwo Członkowskie na podstawie obiektywnych kryteriów i w okresie ustalonym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 ust. 2, lub między producentów, na których wpływ ma wyjątkowa sytuacja wynikająca z przepisu krajowego niezwiązanego z istniejącym systemem.

2. Jeśli stwierdza się, że opłata wyrównawcza nie jest wymagalna, wszelkie zaliczki pobrane przez skupujących lub przez Państwo Członkowskie zostają zwrócone nie później niż z końcem następnego okresu dwunastomiesięcznego.

3. W przypadku gdy skupujący nie spełnia obowiązku pobrania od producentów wkładu do opłaty wyrównawczej zgodnie z art. 11, Państwo Członkowskie może pobrać niewpłacone kwoty bezpośrednio od producenta, bez uszczerbku dla wszelkich kar, które może ono nałożyć na niewywiązującego się z obowiązku podmiotu skupującego.

4. W przypadku gdy producent lub skupujący nie wywiąże się z terminu płatności, odsetki za zwłokę, które należy ustalić zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 ust. 2, zostają wypłacone na rzecz Państwa Członkowskiego.

Artykuł 14

Rezerwa krajowa

1. Każde Państwo Członkowskie ustanawia rezerwę krajową, która stanowi część ilości ustalonych w załączniku I, w szczególności w celu dokonania przydziałów przewidzianych w art. 7. Rezerwa krajowa zostaje odpowiednio uzupełniona, poprzez odebranie pewnych ilości przewidzianych w art. 15, zatrzymanie części transferów przewidzianych w art. 19 lub poprzez liniową redukcję wszystkich ilości referencyjnych. Odnosne ilości zachowują swój pierwotny cel, tj. dostawy i sprzedaż bezpośrednią.

2. Każda dodatkowa ilość referencyjna przydzielona Państwu Członkowskiemu zostaje automatycznie umieszczona w rezerwie krajowej zgodnie z przewidywalnymi potrzebami.

3. Ilościom umieszczonym w rezerwie krajowej nie jest przypisana referencyjna zawartość tłuszczu.

Artykuł 15

Przypadki braku aktywności

1. Jeśli osoba fizyczna lub prawna posiadająca indywidualne ilości referencyjne przestaje spełniać warunki określone w art. 5 lit c) podczas jednego z dwunastomiesięcznych okresów, ilości te wracają do rezerwy krajowej najpóźniej do dnia 1 kwietnia następnego roku kalendarzowego, z wyjątkiem przypadków, gdy ta osoba przed tą datą ponownie stała się producentem określonym w art. 5 lit c).

Jeśli dana osoba lub podmiot, nie później niż z końcem drugiego okresu dwunastomiesięcznego po wycofaniu się, ponownie staje się producentem, całość lub część indywidualnej ilości referencyjnej, która została odebrana tej osobie lub podmiotowi, zostaje im zwrócona najpóźniej do dnia 1 kwietnia po dacie złożenia wniosku.

2. Jeśli producenci nie wprowadzają do obrotu ilości równej przynajmniej 70 % ich indywidualnej ilości referencyjnej podczas co najmniej jednego dwunastomiesięcznego okresu, Państwa Członkowskie mogą zdecydować, czy i na jakich warunkach całość lub część niewykorzystanej ilości referencyjnej wraca do rezerwy krajowej.

Państwa Członkowskie mogą określać, na jakich warunkach ilość referencyjna zostaje ponownie przydzielona danemu producentowi, gdyby wznowił on obrót.

3. Jednakże ust. 1 i 2 nie mają zastosowania w przypadkach siły wyższej i w należycie uzasadnionych, i uznanych przez właściwy organ, przypadkach tymczasowo wpływających na zdolność produkcyjną danych producentów.

Artykuł 16

Transfery tymczasowe

1. Do końca każdego okresu dwunastomiesięcznego Państwa Członkowskie zezwalają, w odniesieniu do danego okresu, na wszelkie tymczasowe transfery części indywidualnych ilości referencyjnych, których uprawnieni do nich producenci nie zamierzają wykorzystać.

Państwa Członkowskie mogą regulować operacje transferowe ilości zgodnie z kategoriami producentów lub danych struktur produkcji mlecznej, mogą ograniczać je do poziomu skupującego lub w obrębie regionów, zezwalać na transfery całkowite w przypadkach przewidzianych w art. 15 ust. 3 i ustalać, do jakiego stopnia przekazujący może powtarzać operacje transferowe.

2. Każde Państwo Członkowskie może zdecydować o niewykonaniu przepisów ust. 1 na podstawie jednego lub obu następujących kryteriów:

- a) potrzeba ułatwienia strukturalnych zmian i dostosowań;
- b) nadrzędne potrzeby administracyjne.

Artykuł 17

Transfery ilości referencyjnych wraz z gruntami

1. Indywidualne ilości referencyjne są przenoszone wraz z gospodarstwem do producentów, którzy przejmują je w drodze sprzedaży, dzierżawy, przekazania w drodze rzeczywistego lub przewidywanego dziedziczenia albo w jakikolwiek inny sposób pociągający porównywalne skutki prawne dla producentów, zgodnie ze szczegółowymi zasadami, które mają zostać ustalone przez Państwa Członkowskie, przy uwzględnieniu obszarów wykorzystywanych do produkcji mleczarskiej oraz innych obiektywnych kryteriów i, tam gdzie to stosowne, wszelkich porozumień między stronami. Ta część ilości referencyjnej, która, tam gdzie to stosowne, nie została przeniesiona wraz z gospodarstwem, dodawana jest do rezerwy krajowej.

2. Jeśli ilości referencyjne zostały lub są przekazane zgodnie z ust. 1 za pomocą dzierżaw rolniczych lub innych środków pociągających porównywalne skutki prawne, Państwa Członkowskie mogą zdecydować, na podstawie obiektywnych kryteriów i w celu zapewnienia, aby ilości referencyjne były przypisane wyłącznie producentom, że ilość referencyjna nie zostanie przeniesiona wraz z gospodarstwem.

3. W przypadku transferu gruntu na władze publiczne i/lub w celach użytkowania publicznego bądź jeśli transfer jest przeprowadzany do celów nierolniczych, Państwa Członkowskie zapewniają, aby podjęte zostały niezbędne środki w celu ochrony prawnych interesów stron, w szczególności aby producenci odstępujący takie grunty mieli możliwość kontynuacji produkcji mlecznej, jeśli sobie tego życzą.

4. Jeśli strony nie osiągnęły porozumienia, w przypadku dzierżaw mających wygasnąć bez żadnej możliwości odnowienia ich na podobnych warunkach lub w sytuacjach pociągających porównywalne skutki prawne, dane indywidualne ilości referencyjne przenoszone są w całości lub częściowo na producentów przejmujących je zgodnie z przepisami, które są lub mają zostać przyjęte przez Państwa Członkowskie, z uwzględnieniem prawnych interesów stron.

Artykuł 18

Środki dotyczące transferów specjalnych

1. W celu pomyślnego przeprowadzenia restrukturyzacji produkcji mlecznej lub poprawy stanu środowiska Państwa Członkowskie mogą, zgodnie ze szczegółowymi zasadami, które ustanawiają z uwzględnieniem prawnych interesów zainteresowanych stron:

- a) przyznać rekompensatę w jednej lub więcej rocznych ratach producentom, którzy zobowiązują się zaniechać definitywnie całej lub części produkcji mleka i umieścić tak uwolnione ilości referencyjne w rezerwie krajowej;
- b) określić na podstawie obiektywnych kryteriów warunki, na jakich producenci mogą uzyskać w zamian za spłatę na początku dwunastomiesięcznego okresu ponowne przydzielenie przez właściwe władze lub organ wyznaczony przez te władze indywidualnych ilości referencyjnych uwolnionych definitywnie pod koniec poprzedniego dwunastomiesięcznego okresu przez innych producentów w zamian za rekompensatę w jednej lub więcej rocznych ratach, równą wyżej wymienionej spłacie;
- c) centralizować i nadzorować transfery ilości referencyjnych bez gruntów;
- d) zapewnić, w przypadku transferu gruntów w celu poprawy stanu środowiska, aby dana indywidualna ilość referencyjna została przydzielona producentowi odstępującemu grunty, lecz pragnącemu kontynuować produkcję mleczną;
- e) określić, na podstawie obiektywnych kryteriów, regiony lub obszary skupu, w których obrębie dozwolony jest, w celu poprawy struktury produkcji mlecznej, stały transfery ilości referencyjnych bez transferu odpowiednich gruntów;
- f) zezwolić, na wniosek producenta skierowany do właściwych władz lub organu wyznaczonego przez te władze, w celu poprawy struktury produkcji mlecznej na poziomie gospodarstwa na definitywny transfer ilości referencyjnych bez transferu odpowiednich gruntów lub odwrotnie bądź zezwolić na ekstensyfikację produkcji.

2. Przepisy ust. 1 mogą być wprowadzone na poziomie krajowym, na właściwym poziomie terytorialnych lub na określonych obszarach skupu.

Artykuł 19

Zatrzymanie części transferów

1. W przypadku transferów określonych w art. 17 i 18 Państwa Członkowskie mogą, na podstawie obiektywnych kryteriów, zatrzymać część indywidualnej ilości referencyjnej dla swojej rezerwy krajowej.

2. Jeśli ilości referencyjne zostały przeniesione lub są przenoszone zgodnie z art. 17 i 18 wraz z odpowiednimi gruntami lub bez nich, za pomocą dzierżaw rolniczych lub innych środków pociągających porównywalne skutki prawne, Państwa Członkowskie mogą zdecydować, na podstawie obiektywnych kryteriów i w celu zapewnienia, aby ilości referencyjne były przypisane wyłącznie producentom, czy i na jakich warunkach całość lub część transferu ilości referencyjnej wraca do rezerwy krajowej.

Artykuł 20

Pomoc związana z nabywaniem ilości referencyjnych

Żadna pomoc finansowa bezpośrednio związana z nabywaniem kwot nie może zostać przyznana przez żadną władzę publiczną w odniesieniu do sprzedaży, transferu lub przydziału ilości referencyjnych dokonanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 21

Zatwierdzenie

Status podmiotu skupującego podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez Państwo Członkowskie zgodnie z kryteriami, które należy ustanowić zgodnie z art. 23 ust. 2.

Warunki, które muszą spełnić producenci, i informacje, które muszą dostarczyć w przypadku sprzedaży bezpośredniej, zostają ustalone zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2.

ROZDZIAŁ 5

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 22

Stosowanie opłaty wyrównawczej

Opłata wyrównawcza uznana jest za narzędzie interwencyjne do stabilizowania rynków rolnych i stosowana do finansowania wydatków w sektorze mlecznym.

Artykuł 23

Komitet zarządzający

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych ustanowiony na mocy art. 41 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, zwany dalej „Komitetem”.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 24

Środki wykonawcze

Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia zostają przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 września 2003 r.

Artykuł 25

Uchylenie

Rozporządzenie (EWG) nr 3950/92 niniejszym traci moc z dniem 1 kwietnia 2004 r.

Odwołania do uchylonego rozporządzenia traktowane są tak jak odniesienia do niniejszego rozporządzenia i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacji z załącznika III.

Artykuł 26

Środki przejściowe

Wszelkie środki przejściowe, niezbędne do ułatwienia wprowadzenia do systemu zmian przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, zostają przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 ust. 2.

Artykuł 27

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2004 r., z wyjątkiem art. 6 i 15, które stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

W imieniu Rady
G. ALEMANNO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48.

ZAŁĄCZNIK I

ILOŚCI REFERENCYJNE

a) Okres 2004/2005

Państwo Członkowskie	Ilości w tonach
Belgia	3 310 431,000
Dania	4 455 348,000
Niemcy	27 864 816,000
Grecja	820 513,000
Hiszpania	6 116 950,000
Francja	24 235 798,000
Irlandia	5 395 764,000
Włochy	10 530 060,000
Luksemburg	269 049,000
Niderlandy	11 074 692,000
Austria	2 749 401,000
Portugalia	1 870 461,000
Finlandia	2 407 003,324
Szwecja	3 303 000,000
Zjednoczone Królestwo	14 609 747,000

c) Okres 2006/2007

Państwo Członkowskie	Ilości w tonach
Belgia	3 326 983,000
Dania	4 477 624,000
Niemcy	28 004 140,000
Grecja	820 513,000
Hiszpania	6 116 950,000
Francja	24 356 977,000
Irlandia	5 395 764,000
Włochy	10 530 060,000
Luksemburg	270 394,000
Niderlandy	11 130 066,000
Austria	2 763 148,000
Portugalia	1 929 824,000
Finlandia	2 419 025,324
Szwecja	3 319 515,000
Zjednoczone Królestwo	14 682 697,000

b) Okres 2005/2006

Państwo Członkowskie	Ilości w tonach
Belgia	3 310 431,000
Dania	4 455 348,000
Niemcy	27 864 816,000
Grecja	820 513,000
Hiszpania	6 116 950,000
Francja	24 235 798,000
Irlandia	5 395 764,000
Włochy	10 530 060,000
Luksemburg	269 049,000
Niderlandy	11 074 692,000
Austria	2 749 401,000
Portugalia (*)	1 920 461,000
Finlandia	2 407 003,324
Szwecja	3 303 000,000
Zjednoczone Królestwo	14 609 747,000

d) Okres 2007/2008

Państwo Członkowskie	Ilości w tonach
Belgia	3 343 535,000
Dania	4 499 900,000
Niemcy	28 143 464,000
Grecja	820 513,000
Hiszpania	6 116 950,000
Francja	24 478 156,000
Irlandia	5 395 764,000
Włochy	10 530 060,000
Luksemburg	271 739,000
Niderlandy	11 185 440,000
Austria	2 776 895,000
Portugalia	1 939 187,000
Finlandia	2 431 047,324
Szwecja	3 336 030,000
Zjednoczone Królestwo	14 755 647,000

(*) Specjalne podwyższenie o 50 000 ton wyłącznego przydziału dla producentów z Azorów

e) Okresy 2008/2009–2014/2015

Państwo Członkowskie	Ilości w tonach
Belgia	3 360 087,000
Dania	4 522 176,000
Niemcy	28 282 788,000
Grecja	820 513,000
Hiszpania	6 116 950,000
Francja	24 599 335,000
Irlandia	5 395 764,000
Włochy	10 530 060,000
Luksemburg	273 084,000
Niderlandy	11 240 814,000
Austria	2 790 642,000
Portugalia	1 948 550,000
Finlandia	2 443 069,324
Szwecja	3 352 545,000
Zjednoczone Królestwo	14 828 597,000

ZAŁĄCZNIK II

REFERENCYJNA ZAWARTOŚĆ TŁUSZCZU

Państwo Członkowskie	Referencyjna zawartość tłuszczu (g/kg)
Belgia	36,91
Dania	43,68
Niemcy	40,11
Grecja	36,10
Hiszpania	36,37
Francja	39,48
Irlandia	35,81
Włochy	36,88
Luksemburg	39,17
Niderlandy	42,36
Austria	40,30
Portugalia	37,30
Finlandia	43,40
Szwecja	43,40
Zjednoczone Królestwo	39,70

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Niniejsze rozporządzenie		Rozporządzenie (EWG) 3950/92
artykuł 1	ust. 1	artykuł 1 akapit pierwszy
	ust. 2	–
	ust. 3	artykuł 3 ust. 2
artykuł 2		artykuł 1 akapit drugi
artykuł 3		–
artykuł 4		artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy
artykuł 5		artykuł 9
artykuł 6	ust. 1, 2 i 3	–
	ust. 4	artykuł 3 ust. 2
	ust. 5	artykuł 4 ust. 2
artykuł 7		–
artykuł 8		–
artykuł 9		–
artykuł 10	ust. 1 i 2	–
	ust. 3	artykuł 2 ust. 1 akapit drugi
artykuł 11	ust. 1	artykuł 2 ust. 2 akapit pierwszy
	ust. 2	artykuł 2 ust. 2 akapit drugi
	ust. 3	artykuł 2 ust. 2 akapit trzeci
artykuł 12	ust. 1	artykuł 2 ust. 1
	ust. 2 i 3	–
	ust. 4	artykuł 2 ust. 3
artykuł 13	ust. 1	artykuł 2 ust. 4
	ust. 2, 3, 4	–
artykuł 14	ust. 1	artykuł 5 akapit pierwszy
	ust. 2 i 3	–
artykuł 15		artykuł 5 akapity drugi i trzeci
artykuł 16		artykuł 6
artykuł 17	ust. 1	artykuł 7 ust. 1
	ustęp 2	artykuł 8a lit. b)
	ust. 3 i 4	artykuł 7 ust. 1 akapit trzeci i ust. 3
artykuł 18		artykuł 8
artykuł 19	ust. 1	artykuł 7 ust. 1 akapit drugi
	ust. 2	artykuł 8a lit. a)

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (EWG) 3950/92
artykuł 20	–
artykuł 21	–
artykuł 22	artykuł 10
artykuł 23 ust. 1	artykuł 11 akapit pierwszy
ust. 2 i 3	–
artykuł 24	artykuł 11 akapit pierwszy
artykuł 25	artykuł 12
załącznik I	Załącznik
załącznik II	–
załącznik III	–